

[Undervisningsministeren]

hold. De 18–19-årige i videregående uddannelser får endvidere mulighed for at få halvt frikort til de offentlige transportmidler over lange afstande. De får således en særlig befordringsordning, ligesom unge i ungdomsuddannelser har særlige befordringsordninger.

Låntagning lægges sidst i uddannelsesforløbet, og der lægges loft over statens garanti-tilsagn. Hermed vil den samlede låntagning blive begrænset på længere sigt. Der tilsigtes endvidere en tilskudsordning, der sikrer de uddannelsessøgende rimelige renter. For også at fremskynde afviklingen af den eksisterende studiegæld, der allerede er stiftet, vil der samtidig med dette lovforslag blive fremsat forslag om tilskud til tilbagebetaling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje Ting.

Kirkeministeren (Mette Madsen):

Herved skal jeg tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om adgang til præstestillinger i folkekirken.

(Lovforslag nr. L 134).

Lovforslaget fastsætter de krav, der skønnes at måtte stilles til ansøgere til præstestillinger i folkekirken. Reglerne skal efter forslaget træde i stedet for reglerne i den nugældende lov af 16. juni 1962, hvis revision har været på vej længe. Et udvalgsarbejde blev iværksat allerede i 1980, men resultatet af udvalgsarbejdet blev overhalet af udviklingen.

I 1985 blev det første skridt taget til lovens revision med vedtagelsen af lov nr. 132 af 27. marts 1985. Denne ændringslov ophævede den såkaldte akademikerparagraf, hvorefter der kunne gives personer adgang til at søge præstestilling, såfremt de ved et af universiteterne eller anden højere læreanstalt her i landet havde bestået en anden afsluttende prøve end den teologiske.

Det var under Folketingets behandling af forslaget til ophævelse af akademikerparagraffen forudsat, at bestræbelserne for en fuldstændig revision af loven blev videreført. Jeg nedsatte derfor den 23. maj 1985 et udvalg, der blev anmodet om at fremkomme

med forslag til en ny lov om adgang til præstestillinger i folkekirken. Udvalget har den 4. november 1986 afgivet betænkning nr. 1085/1986. Udvalgets forslag er med enkelte lovtekniske ændringer lagt til grund for det foreliggende lovforslag.

Udvalgets lovforslag har været forelagt biskopperne, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer og Den danske Præsteforening. De modtagne høringssvar, der i alt væsentligt er positive, vil blive stillet til rådighed for kirkeudvalget.

Da repræsentanter for Folketingets politiske partier har haft lejlighed til at deltage i udvalgets arbejde, vil lovforslagets indhold formentlig allerede være kendt. Jeg skal derfor kun kort nævne hovedprincippet i lovforslaget og i øvrigt henviser til lovforslagets udførlige bemærkninger.

Lovforslaget fastholder og understreger det klare udgangspunkt, at teologisk kandidateksamen er og bør være det sædvanlige uddannelseskraft. Bortset herfra er det princip, der ligger til grund for lovforslaget, væsentligt afvigende fra princippet bag den nugældende lov. Denne afgrænser nogle grupper, som på grund af bestemte uddannelser eller nøje angivne ansættelsesforløb kan opnå tilladelse til at søge præstestilling.

Lovforslaget derimod bygger på princippet om, at det er væsentligt for folkekirken, hvilke egenskaber en ansøger har – ikke hvorledes ansøgeren har erhvervet dem. Den erfaring og viden, der må forudsættes til stede for at give personer uden teologisk kandidateksamen tilladelse til at søge præstestilling, er ikke ensidigt knyttet til bestemte uddannelser. Det foreslås derfor at opgive krav i så henseende og tage udgangspunkt i en helt konkret vurdering af, om den person, der ønsker tilladelse til at søge præstestilling, i sit hidtidige liv har vist sig i besiddelse af egenskaber, der er væsentlige for varetagelse af præstestilling.

Lovforslaget vil dog – som den gældende lov – gennem forskrift om en prøve sikre, at den fornødne teologiske basisviden er til stede, forinden tilladelse til at søge præstestilling gives. Desuden foreslås det udtrykkeligt anført, at tilladelser kun kan gives undtagelsesvis. Dermed understreges bestemmelsens forudsætning om, at tilladelse kun gives, hvor det skønnes utvivlsomt, at det er i fol-